Dvanáctiletý Ježíš v chrámě

Původ materiálu

Rut Kučerová

Pořadí v lekci

22

Téma

Boží blízkost.

Cíle

- Pro předškolní děti: V Boží blízkosti je mi dobře jako v blízkosti tatínka a maminky.
- Pro starší děti: Kde můžeme Ježíše nalézt.

Pro učitele

Biblický text

L 2,41–52

Poznámky k příběhu

Popřemýšlet:

- kde je Ježíš doma, kde bydlí;
- kam a ke komu patřím já;
- význam putování do Jeruzaléma, mého putování do blízkosti Boží, blízkosti sebe i druhých lidí;
- Ježíš naslouchá (vždycky, rozumí mé touze, nejistotě);
- a taky odpovídá (ne vždy umím rozkódovat, ale odpovídá);
- a dává otázky (a tak mě otevírá novým skutečnostem);
- uchovávat ve svém srdci události, které jsou pro tuto chvíli nesrozumitelné, ale patří do života, vytváří souvislost.

Úskalí

- Nepřetížit moment ztracení Ježíše, aby děti nenabyly dojmu, že to je hlavní téma.
- Zdůrazňovat v celém vyprávění Ježíšovu touhu být blízko Bohu. Patřit k němu.

Pro děti

Pro předškolní děti

Už jste se někdy ztratily? A kde? A co říkala maminka…?

Já vám budu vyprávět o jednom klukovi, který se ztratil.

Stalo se to už dávno. Ten kluk se jmenoval Ježíš. Bydlel se svou maminkou Marií a se svým tatínkem Josefem v malém městečku.

A jednou se celá rodina vydala slavit velký svátek do hlavního města Jeruzaléma.

Šli pěšky. Byla to daleká cesta, nohy je bolely, ale vůbec jim to nevadilo, protože se moc těšili na slavnost.

Po cestě se k nim přidávali strýčkové a tetičky a bratranci a sestřenice, a kamarádi a známí. Až jich byl velikánský houf. Vždycky u někoho přespali a užili si moc legrace. Dospělí si povídali a radovali se, že se po dlouhé době vidí a moc se těšili, až přijdou do hlavního města, že navštíví kostel a poděkují Pánu Bohu, že se o ně tak dobře stará.

Ježíš nešel s maminkou za ruku, běhal s ostatními dětmi, chvíli vpředu, chvíli vzadu. Maminka ho nehlídala, věděla, že se mu nemůže nic stát.

A konečně se dostali do Jeruzaléma. Tam bylo lidí! Tlačili se a strkali a smáli a objímali.
A hudba hrála a dívky tancovaly. Kejklíři předváděli své kejkle. Kluci si koupili na trhu cukrový špalek a píšťalku a holčičky malinkou panenku a prstýnek s červeným kamínkem. A všichni slavili vesele ten velký svátek. Šli do kostela a děkovali Pánu Bohu, že se o ně tak dobře stará.

A když svátky skončily, vydali se všichni zase domů. Celý houf.

Marie Ježíše nehlídala. Určitě běží někde vpředu s klukama.

Až teprve večer se ptala tatínka Josefa: „Neviděls našeho Ježíše?“

„Ne. Neviděl jsem ho celý den.“

Marie se trochu vylekala a ptala se tetiček: „Neviděly jste našeho Ježíše?“

„Ne. Vůbec jsme ho neviděly.“

Marie celá vyděšená se ptala dětí: „Neběžel s vámi náš Ježíš?“

„Ne. My jsme ho viděly naposledy včera.“

Marie se dala do pláče, popadla rychle Josefa za ruku a utíkali zpátky do Jeruzaléma.

A Marie se ptala na trhu:

Prosím vás, neviděli jste kluka, asi takhle velkého, veselého. Ne, neviděli.

V hračkárně… ne, neviděli.

V cukrárně… ne, neviděli.

V zoo… ne, neviděli.

(Nechte děti hádat, kde by Ježíš mohl ještě být.)

Marie už jenom plakala, kudy chodila. Už si myslela, že se Ježíš ztratil a že už ho nikdy neuvidí.

A po třech dnech nahlédli do kostela. Třeba jim Pán Bůh pomůže. Vždycky pomáhá.

A tam, představte si, seděl Ježíš a povídal si s faráři a s učiteli.

Vyprávěl jim o Bohu. Malý kluk farářům! Znal Boha dobře, jako svého tatínka. Měl ho taky tak rád, jako vy máte rádi svého tatínka. A chtěl mu být blízko, jako vy jste taky moc rádi se svým tatínkem.

Marie se nejprve trochu zlobila, ale pak Ježíše pohladila po hlavě a tiše se usmívala.

Josef je objal a šli společně domů.

Tvoření

Namalovat svůj kostel, a ve dveřích tátu, mámu, sebe…

Při tvoření mnoho možností (vystříhat kostel z tvrdého papíru, vymalovat, vyrobit otevírací okénka a dveře, vylepit hedvábným průsvitným papírem, zvon.)

Nebo jít s dětmi ven, vzít si tvrdé papíry a tužky a svůj kostel namalovat v plenéru a kartičku s kostelem někomu darovat. (Z takového dárku mají velkou radost zvláště staří lidé.)

Dokonce se může stát taková kartička i sborovým přáním nebo logem.

Píseň: Slunce svítí, tak se dobře dívej (*Haleluja amen* — úvodní píseň).

Pro mladší i starší děti

Příběh přečteme z Bible a zahrajeme jako divadlo. Že se divadlo bude hrát, by měly děti vědět před čtením, budou se tak lépe vžívat do všech postav. Promyslíme si předem scény, které

pevně držíme. Například:

- cesta na svátky (Marie, Josef, Ježíš, tetičky, strýcové, bratranci, sousedi…);
- ruch v hlavním městě… hostiny… modlitby… trhy;
- cesta zpět, opět ruch, zjištění, že Ježíš se ztratil;
- hledání Ježíše a nalezení v chrámě.

Role můžeme určit, nebo nechat dětem vybrat, podle situace, a pak už děti nechat v rolích samotné. Nespěchat, hrát také.

Tvoření

Připravte dětem tři kvízy, mohou je luštit ve skupinách. Děti se mají z kvizů dozvědět, že:

1. Kvíz (https://db.tt/o6b0fgbU) — Bůh bydlí v každém člověku svou láskou.
2. Kvíz (https://db.tt/K2VPj1tS) — Boha můžeme najít při bohoslužbách, v písních, v modlitbách. Když s ním rozmlouváme.
3. Kvíz (https://db.tt/dukJlmo4) — Boha můžeme najít při večeři Páně, v chlebu a vínu.

Abeceda ke kvízům ke stažení — https://db.tt/s42LH3dW

Liturgie

Písně

Svítá: 484 — *Za to, že v stromech přečtu život*

Haleluja amen: *Slunce svítí, tak se dobře dívej* (úvodní píseň)

Biblický text k zapamatování

Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu. (Ž 145,18a)

Modlitba

Milý Bože, děkujeme, že jsi a že k tobě můžeme přicházet. Amen.

Cílová skupina
Školní
Předškolní
Katechetické cykly
Církevní rok
Biblický odkaz (kat)

Lukáš 2,41–23,52